

**БОЙКО БЕТОВ, СВЕТЛАНА
ФИДОСИЕВА
ВМЕСТО АВТОБИОГРАФИЯ**

chitanka.info

В онази нощ Тя остана сама, не за първи път, за последния следващ, не можеше повече така, те ѝ трябваха... разсипа в нощвите Нещото, улови слънчевото зайче в стъклото, изля аромата на пръските си, догони и присви в шепи нежно птиче перо, гребна стиска вода от стария чебър, запретна поли и ръкави... замеси, бавно... толкова бавно, че слънчевото зайче дълго виждаше топлината си в Нещото, разбираше, че го Смесват, но не разбираше защо, Нещото прилепваше звучни аромати, образи в пращинки, лъчи от тъмно, капчици вятър, вдишан преглътнат дъх, висящ на една верига зад гърба и и растеше... а Тя се уморяваше от големината му... колкото повече растеше толкова по-уморена се чувстваше... не ѝ се искаше да Го дели, но ръцете ѝ тръпнеха от тежестта и силата, с която виждашаше... огледа Го и почти равномерно постави пръсти в средата... слънчевото зайче писна, хукна босо едно към друго, за да се прегърне, искаше половинката си, а Тя Го раздели... знаеше защо... първо омеси Него, после Нея, заедно с всичко, което си бяха уловили, с което пораснаха, остави ги на слънце, за да си хванат кожици, да се втвърдят, а после... после ги търкулна в различни посоки... имаше само един начин Тя да се оцелее — в писъка от разкъсването на слънчевото зайче... отпусна се на одъра и заплака, тихо, беззвучно, ронеше се от тъга... Те щяха да се намерят някой ден, някога, някъде, когато и да е, утре или вчера Слънчевите щяха да се привлекат, въпреки реката в средата си, щяха да се слоят по брега ѝ, тогава кожиците им ще паднат и ще останат голи и сурови, така, както Тя ги замеси, по Нещото си само, ще се познаят без да са се виждали, а Тя ще оцелява в искането им... но забрави да изчисти нощвите преди месенето, залепиха си и Болката от разстоянието между следите на длетото в родилният им дом... когато се научат да го топят ще са Себе си, няма да усещат Празнотата... чак тогава... Тя затвори очи... Те се търкаляха... някога, когато и да е, няма да са сами... поне за един бряг време.

paracels — Бойко Бетов, гр. Оряхово
zbslck — Светлана Фидосиева, гр. Левски

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.